

Durmuş Hocaoğlu

Kuzey Irak Harekâtı ve “Siyâsî Çözüm” Üzerine: I

Yeniçağ., “Analiz”., 21 Mart 2008, Cuma., s.06
“Analiz” Sıra No: 637; 2008-028; Mart -07

YENİÇAĞ

Gündemimiz yine, AKP'nin kapatılmasına ilişkin olarak Yargıtay Başsavcılığı tarafından açılan dâvâ münâsebetiyle bir ânda değişiverdi; ancak ben bugün ve ertesi gün, nasıl olsa çok konuşulacak bu mevzû yerine, unutulmasını hiç istemediğim yine şu mâlûm “siyâsî çözüm” üzerine yazmak niyetindeyim. Beni bu mevzûda isrâra zorlayan birçok sebepten birisi de, Londra'da Arapça yayımlanan El-Hayat gazetesinde neşrolunan 9 Mart 2008 tarihli dikkat çekici bir analiz oldu. Türkçe'ye “Harekât ‘İzni’ Siyasi Çözüme Alan Açtı” başlığı ile çevrilen analizin [*Radikal.*, 15 Mart 2008, Cumartesi, s.10] müellifi Sami Suruş, Türk okuyucusunun aslında çok ilgilenmesi gerektiği hâlde hiçbir mâkes uyandırmadığını esefle gördüğüm bu mühim yazısında, ezcümle, Türk Ordusunun Kuzey Irak harekâtının, Türk kamuoyu tarafından beklenen aksine, derin bir hayâl kırıklığı yaratarak âniden bıçakla kesilircesine bitirilmesinin ardında, Amerika'nın hazırlamış olduğu ve Türkiye'yi “siyâsî çözüm”e icbâr etmek için kurulmuş, ince hesaplı bir tuzak – ‘tezgâh’ da denebilir - bulunduğunu ileri sürmektedir. Tabiatıyla yazar burada “tuzak” veya “tezgâh” gibi bir kelime kullanmamış; ancak yazının bütününden çıkan netîce bu.

İmdi: Güneydoğu Anadolu'dan “Türkiye Kürdistanı” diye sözederek Suruş, “Operasyondan önce birçok kişinin, Ankara için hayal kırıcı olan bu sonucu tahmin ettiği tartışma götürmez” derken bunu, PKK'nın, şiddet yanlısı tezlerine rağmen özellikle de Türkiye'deki Kürtler arasında dikkat çekici bir sevgiden beslenmesine ve ayrıca, Irak-Türkiye sınırının iki yakasına konuşlanmış eğitilmiş bir orduya – “ordu” kelimesine dikkat çekmek isterim (D.H.) -, sâhip olmağa ve çete savaşı yöntemlerini izleyen bu silahlı örgütün, 25 yılı aşkın süreye uzanan - aslında yirmi dört yıl daha henüz dolmadı ama, merak etmeyiniz, daha bile fazlasını göreceğiz, bizde bu kafa varken (D.H.) - savaştı deneyimi doğrultusunda hareket etmesine bağlamakta, ve akabinde, askerî yöntemlerin siyâsî sorunların çözümünde bir gün bile fayda sağlamadığını ekleyerek, Gazze'deki Filistinlilerin her gün mâruz kaldığı İsrail yıkımını, ölümü ve işgali örnek olarak vermekte ve sonra da Amerika'nın, hem kendi işgali altında olan bir ülkede Türkiye'nin operasyona girişmesinden hoşnutsuzluk duymaması, hem Irak'ın ‘en istikrarlı ve en iyi kalkınan’ bölgesi olan “Irak Kürdistanı”na zarar vereceği ve hem de İran'ı cesâretlendirecek olması hasebiyle Türkiye'nin operasyonunu dört yıl boyunca engellediğini eklemekte, fakat, Türkiye'deki iç anlaşmazlıkların, özellikle de askerî ve siyâsî kurumlar arasındaki gizli çekişmenin dozunun artmasının, Washington'ın, PKK'nın “Irak Kürdistanı”ndaki sınırlı mevzilerine karşı askeri operasyona izin vermesine yol açtığını söyleyerek, bu noktada, Türkiye'de siyâsîler ile askerler arasında “tehlikeli bir uçurum” olarak nitelediği bir

ihtilâfın zuhûr ettiğini; askerlerin, hükûmet izin verdiği takdirde PKK'yı yok etmeye kadir olduğunu ifade ettiğini, siyasilerin ise dolaylı bir biçimde, askerinin en önemli görevinin kışlaya dönmek ve siyasîleri PKK sorununu "sâkince çözmeleri için serbest bırakmak" – bu ibâre ile neyin kastedilmiş olduğu da herhâlde tavzîhe hâcet bırakmamaktadır - olduğu üzerinde durduğunu belirtmekte ve sonra şunu eklemektedir:

Bu noktada birçok gözlemci, ABD'nin operasyona şu nedenlerden ötürü izin vermiş olma ihtimalini uzak görmüyor: **Ordunun öfkelerini dindirmek ve ABD'nin, gerçekleşse bile askeri operasyonun PKK'yı yok edemeyeceğini ispatlayacağı ve hükümetin siyasi çözüm fırsatlarını artırması gerektiği yönündeki kanaati.**

*

**

Bu yazı gerçekten mühim; bir gün daha üzerinde duralım.

